GLASUL NAȚIUNII

Congresul I al Frontului Național-Patriotic de eliberare a Basarabiei (cu raioanele Tiraspol, Grigoriopol, Dubăsari, Rîbnița) și Bucovinei cu Ținutul Herța de sub cotropirea ocupanților sovietici din 24 februarie 1969.

(fragment din procesul-verbal cu Hotărîrea adoptată de congres).

Luînd în considerație materialele expuse în referatul prezentat de Alecu Corbu (pseudonimeului dlui Alexandru Usatîuc — autorul materialului, președintele Frontului — n.red.) Congresul în unanimitate constată:

Datele istorice, precum și cele literare, politico-ideologice, expuse în referat, corespund pe deplin intereselor național-patriotice a întregului popor român căci materialele expuse cuprind date istorice începînd cu daco-românii cu Traian și Decebal, inclusiv întemeierea primelor voevodate și unirea tuturor românilor din anii 1917—1918, formînd numai o singură țară — România tuturor românilor.

(apoi sînt expuse detalii elocvente referitor la istorie, tradiție, limbă, etc — n. red)

CONGRESUL I AL FRONTULUI NAȚIONAL-PATRIOTIC PENTRU ELIBERAREA BASARABIEI, BUCOVINEI ȘI RAIOANELOR TIRASPOL, DUBASARI, RIBNIȚA DE SUB JUGUL COTROPITORILOR RUȘI

— CU UNANIMITATE DE VOTURI A HOTĂRÎT:

Astăzi, 21 februarie anul 1969 se declară Basarabia — Bucovina cu raioanele Grigoriopol, Tiraspol, Dubăsari și Ribnița **ieșite din componența Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste devenind teritorii libere — independente și desinestătătoare, cu dreptul de autodeterminare după voința întregului popor, băștinaș.**

Pe aceste teritorii (Basarabia cu nouă județe avute pînă în anul 1940 — Lăpușna, Orhei, Bălți, Soroca, Hotin, Tighina, Cetatea Albă, Cahulul și Ismailul cu insula Șerpilor din Marea Neagră, Bucovina cu centrul Cernăuți și teritoriul ocupat în anul 1940—1944 de către ruși și raioanele Grigoriopol, Tiraspol, Dubăsari și Ribnița) a luat ființă Republica Populară Moldovenească ca stat liber și independent de sinestător cu capitala în orașul Chișinău.

Drapelul Republicii Populare Moldovenești va fi **Tricolor — roșu, galben și albastru,** cu o panglică neagră de-a curmezișul celor trei culori, simbolizînd doliu național, doliu ce va fi pînă la unirea cu România.

«Eliberarea țării de sub jugul rușilor sovietici și unirea republicii populare moldovenești cu republica socialistă România».

Congresul cu unanimitate de voturi a ales pe președinte al guvernului Republicii Populare Moldovenești pe vrednicul fiu moldovan Alecu CORBU.

Guvernul este împuternicit, avînd în vedere misiunea sa pur național-patriotică de eliberare de sub cotropitorii ruși și asigurarea independenței securității țării și poporului său, să înființeze Gărzile Naționale Populare, securitatea națională, miliția populară, judecata Supremă și Procuratura Republicii Populare Moldovenești.

Guvernul este obligat să ridice problema noastră națională nivelul internațional, pentru a fi pus în dezbatere la Organizația Națiilor Unite.

Guvernul este obligat să ia contact cu actualul guvern al României de a pregăti condițiile de unire.

Guvernul este însărcinat de a lua contact cu toate țările pentru a cere sprijinul lor și a aduce la cunoștința opiniei publice mondiale de starea în care se găsește poporul moldovenesc.

Astăzi 23 februarie 1969 Congresul Frontului Național Patriotic cu unanimitate de voturi cu voința întregului popor băștinaș să declare Unirea Republicii Populare Moldovenești cu Patria-Mumă România.

Trăiască poporul român, trăiască libertatea și independența țării!

Trăiască Unirea Tuturor Românilor! Trăiască patria-mumă — România!

La luptă pe viață și pe moarte!

ORi învingem ori murim! Patrie ori moarte! Victoria va fi cu noi!

Semnătura: **Prezidiul Congresului I al Frontului Național-Patriotic.**

Congresul I al Frontului Național-Patriotic din Republica Populară Moldovenească a primit jurămîntul Președintelui Guvernului Republicii Populare Moldovenești:

Eu, Alecu Corbu președinte al Republicii Populare Moldovenești astăzi în fața Congresului Frontului-Patriotic și în fața întregului popor jur:

În numele poporului meu — Patria mea, Republica Populară Moldovenească — poporul meu moldovenesc-român, că voi depune toate puterile și cunoștințele mele pînă la jertfire de sine dacă o va cere patria și poporul și nu voi avea liniștea sufletească pînă cînd nu voi îndeplini misiunea și cauza cu care m-a însărcinat poporul bazîndu-mă pe conștiința mea că cauza noastră e dreaptă, «eliberarea Republicii Populare Moldovenești de sub jugul viniticilor și unirea Republicii Populare Moldovenești cu patria-mumă România.

Să-mi ajute Dumnezeu meu Patria și poporul!

Alexandru USATIUC

◆ A FOST SPINTECAT CU O BAIONETA ȘI I S-A INTRODUS O GRENADA IN PINTECE.

CA

Frontul s-a îndepărtat și viața a revenit la făgașul său normal. Iar săi s-au întors învățătorul și preotul, predicile părintelui chemînd lumea să-i ierte pe cei care au greșit așa cum ne iartă Dumnezeu... Într-adevăr, nu-mi amintesc să fi fost pedepsit măcar unul dintre acei care au clevetit și au denunțat, deși, unii o meritau cu vîrf și îndesat.

Iarna, cînd s-a lăsat frigul, organele locale și sătenii au hotărît săi înmormînteze pe soldații căzuți în raza satului nostru. Li s-a făcut o troiță și cruci de beton pentru fiecare, indicîndu-li-se pe ea numele, gradul militar și unitatea din care au făcut parte...

Mi-amintesc cum un sublocotenent, luat prizonier de către ruși împreună cu încă șapte soldați de-ai săi, a fost supus unor chinuri groaznice: i-a fost spintecată burta cu o baionetă și i s-a introdus o grenadă în pîntece... Era o jale nemaipomenită la înmormîntarea acestor eroi...

La 23 martie 1944 toată partea de nord a Basarabiei pînă la Cornești a fost ocupată de ruși, iar partea centrală și cea de sud a mai opus rezistență pînă la 20 august al aceluiași an.

Dacă în 1940 s-au refugiat relativ puțini basarabeni, în 1944 s-au evacuat peste Prut foarte mulți, în special cei din partea centrală și sudică. După armistițiul din 23 august 1944 mulți dintre cei evacuați au făcut cale întoarsă, nimerind la întoarcere direct pe front. Eu m-am întors în Basarabia printre primii, în ziua de 26 august 1944. Rușii încă nu se orientaseră cum să procedeze cu refugiații întorși la vatră.

Am trecut frontiera și am pornit-o pe calea ferată, cu